

ANEEMINEN DUUMA ELI ANEEMINEN PIKKUPORVARISTO

Kadeteista vasemmalla olevien päivälehtien luku kasvaa vähitellen. Duuman vasemmisto-osan, kadettien ja sosialidemokraattien välillä olevan osan ääni käy kuuluvammaksi.

Uutuutena ilmestyi „kansansosialistien” päivälehti. Heidän sanomalehdelleen „Obshtshestvennoje Delo” (sunnuntaina, huhtikuun 1 pnä) on heti alusta alkaen mitä suurimmassa määrin ominaista ja kuvaavaa valitteleva, surkutteleva ja katuva äänensävy.

Mitä he valittelevat? Sitä, että Duuma on „aneeminen” (s.o. meidän kielemme sanoen vähäverinen ja hintelä).

Mitä he surkuttelevat? Sitä, että tunnus „varjelkaa Duumaa” on kauan ollut vallitsevana.

Mitä he katuvat? Sitä, että ovat myötävaikuttaneet kadettien taktiikkaan.

Tosin tuo katumus on kaukana täydellisestä, todellisesta, vilpittömästä katumuksesta,— siitä katumuksesta, joka tunnetun lauselman mukaan on puolet parannuksesta. „Kansansosialistien” katumus on niin vilpillistä, että he jo ensimmäisessä katumusnumerossaan vastaavat meille kiukuisella hyökkäyksellä, että muka me, bolshevikki-sosialidemokraatit, „ratkaisemme erimielisyyksiä nimittelemällä vastustajaamme moukaksi, raukaksi” j.n.e., että me „*tosiasiassa epätäsmällisesti*” panemme vastustajamme kontolle „sovittelutielle astumisen”.

Emme tietenkään haluaisi vaivata lukijaa tuolla narodnikkien katumuksen vilpittömyyttä koskevalla kysymyksellä, ellei tuo kysymys olisi mitä kiinteimmin ja välittömimmin sidottu niihin kysymyksiin, joilla on ratkaiseva merkitys

koko toisen Duuman arvioinnissa,— enemmänkin: koko Venäjän vallankumouksen arvioinnissa.

Narodnikit muodostavat kolme duumaryhmää, jotka ovat solidaarisia monissa peruskysymyksissä, harjoittavat enemmän tai vähemmän yksimielistä yhteistä politiikkaa ja heijastavat tavalla tai toisella Venäjän kansan suurten joukkojen etuja ja katsomuksia.

Tässä edustajakategoriassa on eniten talonpoikia, ja tuskinpa voidaan väittää sitä vastaan, että talonpoikaiston laajat joukot ovat täsmällisimmin ilmaisseet tarpeensa (ja ennakkoluulonsa) nimenomaan tämän eikä minkään muun duumaedustajain kategorian kautta. Siis kysymys narodnikien politiikasta Duumassa on yhteydessä kysymykseen talonpoikaisjoukkojen politiikasta, sillä ilman talonpoikaisjoukkojen osallistumista ei voi olla puhuttakaan vapausliikkeen voitosta.

Kansansosialistit puhuvat ilmeistä ja räikeää valhetta, että sosialidemokraatit muka ratkaisevat erimielisyyksiä soimauksilla tai syyttämällä valheellisesti trudovikkeja (s.o. narodnikkeja) sovittelusta. Se ei ole totta, herrat, sillä *jo heti* toisen Duuman toiminnan *alussa*, riippumatta lainkaan narodnikeista ja taistelusta heitä vastaan, sosialidemokraatit *esittivät* sen surullisenkuuluisaa „varjelkaa Duumaa”-tunnusta koskevan arvion, johon te nyt olette hoiperrellen yhtymässä.

„„Varjelkaa Duumaa!” — kirjoitti kollegamme N. R.⁸⁸ helmikuun 21 päivänä — kas siinä kehoitus, jonka saa alinoma kuulla porvarillisten valitsijain suusta ja jota porvarillinen lehdistö, ei ainoastaan kadettilainen, vaan myös „vasemmistolainen” — „Tovarishtsh” lehden tapainen — lehdistö toistelee... Hallitus ja mustasotnialais-lokakuulainen lehdistö ovat jo aikoja sitten paljastaneet Duuman varjelemisen salaisuuden. Duumaa on helppo varjella, jos se on „toimintakykyinen” ja „lainkuuliainen”, s.o. jos se lankeaa orjamaisesti polvilleen hallituksen edessä eikä uskalla ryhtyä mihinkään sen suurempaan kuin esittää arkoja pyyntöjä ja nöyriä anomuksia. Duumaa on helppo varjella, jos se pettää koko kansan vapauttamisen asian ja uhraa sen mustasotnialaiskoplalle. Ainoastaan siinä tapauksessa voidaankin säilyttää Duuma vallan jäädessä entisiin käsiin. Tämän pitää olla selvää kaikille, tätä ei saa unohtaa. Mutta saako Duumaa suojella petoksen hinnalla! Tähän kysymykseen sosialidemokratia vastaa avoimesti ja selvästi: ei milloinkaan! Petollista Duumaa proletariaatti ja talonpoikaisto eivät tarvitse. Iimankos moskovalaiset talonpojatkin kirjoittivat edustajalleen antamassaan evästyksessä: „Vaikka laskekoot teidät hajalle, mutta kansan tahtoa älä petä”. Jos Duuma alkaa huolehtia pääasiassa siitä, ettei ärsytettäisi hallitusta, niin se menettää kansan luottamuksen eikä täyt

tehtävänsä: ei myötävaikuta mahdollisuuksien mukaan kansanjoukkojen järjestämiseen taantumuksen nujertamista ja vapausliikkeen voittoon viemistä varten... Vain voimakkaita pelätään. Ja vain voimakkaita kunnioitetaan. Hysteeriset huudot: „varjelkaa Duumaa” alentavat vapaan kansan ja sen valtuutettujen arvoa”.

Tämä on kirjoitettu *seuraavana päivänä* toisen Duuman avaamisen jälkeen. Ja eikös olekin kirjoitettu selvästi!

Narodnikit, jotka sekä kirjallisuudessaan että yleisessä politiikassaan ja Duumassa edustavat pikkuporvariston eri kerrosten, pienisäntien (kaupungissa ja varsinkin maaseudulla, s.o. talonpoikien) etuja, ovat nyt alkaneet ymmärtää, että sosialidemokraatit ovat puhuneet totta. Tapahtumat ovat *todistaneet* politiikkamme oikeaksi.

Mutta ettemme „saapuisi liian myöhään”, ettemme muuttuisi „mattimyöhäisiksi” poliitikoiksi, ei riitä se, että otamme oppia tapahtumista. On *ymmärrettävä* tapahtumain kulku, käsitettävä *tärkeimmät* luokkien väliset suhteet, jotka *määräävät* eri puolueiden ja koko Duuman politiikan.

„Varjelkaa Duumaa” on kadettilaista politiikkaa ilmentävä kadettilainen tunnus. Mikä on sen ydinsisältönä? Sopimuksenteko taantumuksen kanssa kansan vaatimuksia vastaan. Missä tuo sopimus ilmenee? Alistumisessa sellaisille laitoksille ja sellaisiin toimintapuitteisiin, jotka taantumus on säättänyt. Vapausvaatimusten ja kansan vaatimusten muuttamisessa mitättömän pieniksi, viheliäisiksi vale-„reformiksi”, jotka *sopivat* noihin puitteisiin. Minkä tähden sosialidemokraatit nimittävät tuota liberaalien politiikkaa petturipolitiikaksi? Sen tähden, että kaikkien epäonnistuneiden porvarillisten vallankumousten tappio on aina ollut mahdollinen ainoastaan sen vuoksi, että liberaalit ovat tehneet sopimuksen taantumuksen kanssa, t.s. ne ovat *tosiasiallisesti* siirtyneet kansan vapauden puolelta taantumuksen puolelle. Liberaalinen reformismi vallankumouksessa on kansan vapauden pettämistä. Ja tuota reformismia ei ole aiheuttanut sattuma, vaan kansaa ja erittäinkin työväenluokkaa *pelkäävän* porvariston ja tilanherrojen erään osan luokkaedut.

„Varjelkaa Duumaa” — tällä tunnuksella on merkitystä juuri siksi, että se ilmaisee selvästi tuon petturipolitiikan *yleisen* linjan. Sen eri ilmauksia ovat: *vaitiolotaktiikka* vastauksena julistukseen, elintarvike- ja työttömyysvaliokunnan tehtävien työstäminen, puheiden karsiminen Duu-

massa, Duuman vaihtaminen valiokuntiin, budjetin antaminen valiokuntaan y.m.

Narodnikit, pikkuporvariston edustajat, *ovat tukeneet ja tukevat* tuota kadettien politiikkaa. Narodnikit äänestivät Golovina sen sijaan, että olisivat pidättäytyneet. Narodnikit ottivat osaa viheliäiseen „vaitiolotaktiikkaan”, samoin kansansosialistit *ja eserrät myös*. Vasta sosialidemokraattien toistuneen vaikutuksen ansiosta narodnikit *ovat alkaneet loitota* kadeteista. Mutta nytkin sekä trudovikit, kansansosialistit että eserrät horjuvat koko politiikassaan, *eivät käsitä tehtäviään* taistelussa kadetteja vastaan ja näiden paljastamisessa Duuman puhujalavalta.

Tuo horjunta on *pikkuporvariston aneemisuuden* seurausta.

Osittain vallankumouksesta väsyneen, osittain (yhteiskunnalliselta) olemukseltaan horjuvan ja epävakaa pikkuporvarin „aneemisuus” on perussyynä siihen, että „Duuma on aneeminen”. Ja me sanomme narodnikeille: peiliä ei ole syyttäminen...

Älkää olko aneemisia politiikassanne, katkaiskaa välinne suhteessa kadetteihin, kulkekaa päättäväisesti proletariaatin mukana, Duuman *varjeleminen* jättäkää liberaaleille, mutta itse *varjelkaa* avoimesti, rohkeasti ja päättävästi vapausliikkeen etuja ja perinteitä — silloin teidän katumuksenne tulee todella olemaan „puolet parannuksesta”!

Kirjoitettu huhtikuun 2 (15) pnä 1907

*Julkaistu huhtikuun 3 pnä 1907
„Nashe Eho” lehden 8. numerossa*

*Julkaistaan lehden
tekstin mukaan*